

Griffiennr. :
Not. nr. : 66.27.113/99

HOGER BEROEP op 12/17/2005 door beschikkingen op 12/17/2005 door het OR tegen (bete) tegen alle (bete)

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 28 JUNI 2005

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **eenentwintigste** kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging :

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

- 1. _____ op _____ nijveraar, geboren te _____, wonende te _____
- 2. _____ op _____, metaalbewerker, geboren te _____, wonende te _____

VERDACHT VAN :

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals thans geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te

hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

1. door op het terrein, gelegen te _____ ten
 kadaster gekend onder _____ in eigendom
 toebehorende aan _____ hoger vernoemd

a De eerste

- 8 caravans, waarvan de maten zijn beschreven op stuk 7 en op plan aangeduid op stuk 8, geplaatst te hebben op een stuk grond langs de _____ te _____ op een niet nader te bepalen tijdstip in 1979
- diverse kleine bergingen zoals aangeduid op stuk 8
- een garage in metaalconstructie met afmeting 2,75 m x 5,2 m
- een garage in betonsteen met afmeting 4,6 m x 7 m
- een kippenhok met afmeting 4,2 m x 5,4 m
- een kleine paardenstal met afmeting 5 x 6 m
- een kleine paardenstal met afmeting 3,2 m x 8,2 m
- een kleine paardenstal met afmeting 3 m x 6 m

allen vermeld en beschreven op stuk 7 en 8 van het straf dossier en opgericht te _____ in 1993

b De eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

- een paardenstal met afmetingen 12 m x 30 m

te _____ op een niet nader te bepalen datum eind 1993

de bouwwerken omschreven sub A1 a

te in de periode gaande van 25.3.1997 tot en met 30.4.2000

2. de eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

het bouwwerk omschreven sub A1 b

te in de periode gaande van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146 - 1°, 146 - 9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999)

Met de omstandigheid dat de tweede verdachte namelijk als aannemer een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt.

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 146-9° lid 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A1

Door de instandhouding van de onder A1 omschreven toestand

1. De eerste de bouwwerken omschreven sub A1 a

Te vanaf 1 mei 2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 21 januari 2004

2. De eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

het bouwwerk omschreven sub A1 b

Te _____ vanaf 1 mei 2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 21 januari 2004

met de omstandigheid dat de tweede verdachte betreft, dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit (in casu) als aannemer onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep.

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Nopens de procedure

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De eerste en de tweede beklagde werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 2 maart 2004.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 2 februari 2004, overeenkomstig artikel 160 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (hierna afgekort als DORO).

Bij brief van 10 februari 2004 deelde mee dat de inschrijving van de dagvaarding in het vergunningsregister nog niet mogelijk was.

De inschrijving van de dagvaarding in het gemeentelijk vergunningsregister is niet voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid (artikel 161 DORO).

3. Op de openbare terechtzitting van 2 maart 2004 werd de zaak, op verzoek van de eerste beklagde, in voortzetting gesteld naar de openbare terechtzitting van 5 oktober 2004.

Op de openbare terechtzitting van 5 oktober 2004 werd de zaak, op verzoek van de eerste beklagde, uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 15 februari 2005.

Op de openbare terechtzitting van 15 februari 2005 werd de zaak behandeld en uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 1 maart 2005 teneinde de eerste beklagde toe te laten de door zijn raadsman gevraagde gunst van de opschorting te bevestigen.

Op de openbare terechtzitting van 1 maart 2005 werd de zaak, wegens de andere samenstelling van de zetel, uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 5 april 2005.

4. De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 15 februari 2005:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings ;

De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 15 februari 2005 en 05 april 2005 :

- de beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester en meester beiden advocaat te die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vragen;
- het openbaar ministerie in haar advies omtrent de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling;
- de beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te

Op de openbare terechtzitting van 5 april 2005 werden de debatten gesloten.

Nopens de feiten

5. De eerste beklaagde wordt vervolgd wegens het plaatsen van acht caravans (aangeduid als C 1 t.e.m. C 8 op de schets) zonder over een stedenbouwkundige vergunning te beschikken op een niet nader te bepalen tijdstip in 1979 en deze toestand in stand te hebben gehouden van af 1 januari 1980 tot 21 januari 2004. Hij wordt verder vervolgd wegens de wederrechtelijke oprichting in 1993 van diverse kleine bergingen (aangeduid met B) , twee garages (aangeduid met G), een kippenhok (aangeduid met K) en drie kleine paardenstallen (P2, P3 en P4) en de instandhouding van deze constructies vanaf 1 januari 1994 tot 21 januari 2004.

De eerste en tweede beklaagde worden samen vervolgd wegens de wederrechtelijke oprichting van een paardenstal (P1) eind 1993 en de instandhouding van deze wederrechtelijke toestand vanaf 1 januari 1994 tot 21 januari 2004.

6. De eerste beklagde is de eigenaar van een perceel, gelegen te ten kadaster gekend onder

Het perceel is volgens het gewestplan gelegen in woongebied. Enkel de caravans en bijgebouwen/bergingen, die aan de liggen, situeren zich in een valleigebied.

7. De tweede beklagde is bestuurder van en heeft in opdracht van de eerste beklagde in 1993 een paardenstalling (P 1) opgericht waar voordien een oude, bouwvallige schuur stond.

8. Op 14 januari 1999 werd vastgesteld dat langs allerhande constructies werden opgetrokken zonder stedenbouwkundige vergunning.

Enkel voor het aanwezige plateau voor het bouwen van een autobergplaats (aangeduid als G') was er een stedenbouwkundige vergunning, welke op 22 september 1998 was verleend door het college van burgemeester en schepenen (stuk 7). Deze autobergplaats ligt binnen het 50-m- woongebied (stuk 3/eerste beklagde).

(Volgens plan architect dd 30/09/04 ligt het koetshuis/garage op perceel zie stuk/eerste beklagde)

9. De eerste beklagde werd op 8 februari 1999 verhoord inzake de gedane vaststellingen.

Op 18 februari 1999 gaf de tweede beklagde toe met zijn bedrijf in 1993 een paardenstalling opgericht te hebben op een plaats waar voordien een oude schuur stond. Volgens zijn verklaring, verkeerde hij in de veronderstelling dat er een stedenbouwkundige vergunning voorhanden was (stuk 15).

10. In een navolgend proces-verbaal van 16 september 2004 verduidelijken de verbalisanten dat alle caravans (C1 tot en met C8) en de bergingen (B) zijn verwijderd. Bij de gebouwen P2 en P4 werden andere constructies geplaatst. Op de betonvloer (G') werd inmiddels een vergund gebouw opgericht.

Als bijlage bij dit proces-verbaal wordt een uittreksel uit de notulen van de zitting d.d. 9 augustus 2004 van het schepencollege van gevoegd. Hieruit blijkt dat de aanvraag tot regularisatie van een vervangingspaardenstal na sloping (12 x 30 m), opgetrokken in beige silexplaten, werd ingewilligd.

(Deze paardenstal is
woongebied.)

gelegen in een

(Volgens plan architect dd 30/09/04 ligt het koetshuis/garage (thans) op
zie stuk/eerste beklagde)

Er werd geen vergunning verleend voor de aanbouw in grijze betonstenen en de metalen garagebox, ingericht als noodstalling en berging.

11. Op 19 oktober 2004 werd door het college van burgemeester en schepenen van een stedenbouwkundige vergunning verleend tot "regularisatie/afbreken caravans en nieuwe organisatie noodstallen" (stuk 6/beklaagde met bijgevoegd plan d.d. 30.09.2004).

12. Op de openbare terechtzitting van 15.02.2005 werd door de raadsman van de eerste beklagde een aangepast plan voorgelegd. De huidige situatie kan als volgt worden samengevat :

- caravans (C1 t. em. C 8), bijgebouwen (B), garages (G1 en G2) en de paardenstallen (P3 en P4) zijn verwijderd;
- de garage/koetshuis (G') werd vergund op 22.09.1998;
- de grote paardenstal (P1) werd vergund op 09.08.2004;
- het kippenhok (K) en de paardenstal (P2) werden vergund op 19.10.2004.

13. Het staat vast dat de eerste beklagde en de tweede beklagde gehandeld hebben zonder te beschikken over de vereiste stedenbouwkundige vergunning.

De feiten, omschreven onder de tenlasteleggingen A1 a), A 1 b), A2 a), A2 b), B 1, B2, C1 en C2, zijn in hoofde van de eerste beklagde naar eis van recht bewezen.

De feiten, zoals omschreven onder de tenlasteleggingen A1 b), A2 b), B2, C2, zijn in hoofde van de tweede beklagde naar eis van recht bewezen.

Nopens de verzwarende omstandigheid

14. De verzwarende omstandigheid in hoofde van de tweede beklagde wordt niet betwist. De tweede beklagde heeft als aannemer de werken wederrechtelijk uitgevoerd.

De verzwarende omstandigheid is in hoofde van de tweede beklagde naar eis van recht bewezen.

Nopens de straffen

15. De bewezen verklaarde betichtingen A1 a), A 1 b), A2 a), A2 b), B 1, B2, C1 en C 2 zijn in hoofde van de eerste beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet.

De bewezen verklaarde betichtingen A1 b), A2 b), B2, C 2 zijn in hoofde van de tweede beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet.

16. Overeenkomstig artikel 146 DORO kunnen de in hoofde van de eerste beklagde bewezen verklaarde tenlasteleggingen gestraft worden met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van zesentwintig euro tot vierhonderdduizend euro.

Gelet op de verzwarende omstandigheid in hoofde van de tweede beklagde kunnen de tenlasteleggingen wat hem betreft gestraft worden met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van tweeduizend euro tot vierhonderdduizend euro (art. 146, tweede lid DORO).

17. Artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 (BS 22 augustus 2003, inwerkingtreding op dezelfde datum) houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna afgekort als Handhavingsdecreet), wat het handhavingsbeleid betreft, heeft aan artikel 146 DORO een derde lid toegevoegd dat bepaalt dat de strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1^o, 2^o, 3^o, 6^o en 7^o, niet geldt voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Door het arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005 werden de woorden "voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg" vernietigd.

18. Het Arbitragehof sprak zich niet uit over het feit of door artikel 7 van het Handhavingsdecreet, behalve in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, het

misdrijf van instandhouden werd opgeheven dan wel of deze bepaling een strafuitsluitingsgrond invoerde.

De rechtbank is van oordeel dat door voormeld artikel een strafuitsluitingsgrond werd ingevoerd, nu enkel de strafsanctie werd geschrapt, doch het misdrijf van instandhouden behouden blijft.

19. Met uitzondering voor wat de constructies (caravans en bijgebouwen) die gelegen zijn in valleigebied, dit is ruimtelijk kwetsbaar gebied, geldt de strafsanctie niet meer voor de in hoofde van de eerste en tweede beklaagde bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

20. Het versoond karakter van het bewezen misdrijf van instandhouding doet niets af aan het feit dat de wederrechtelijke oprichting en instandhouding verbonden zijn door eenheid van opzet.

Bijgevolg zijn in hoofde van de aan de eerste en tweede beklaagde ten laste gelegde feiten van wederrechtelijke oprichting (in hoofde van de eerste beklaagde betreft het A1a en A1b en in hoofde van de tweede beklaagde A1b) niet verjaard en nog strafbaar.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

21. De eerste beklaagde heeft een ongunstig strafrechtelijk verleden. De rechtbank gaat dan ook niet in op de vraag hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen. Bovendien is niet aangetoond dat de hierna bepaalde straf zijn maatschappelijke situatie in het gedrang zou brengen. Gelet op het inmiddels uitgevoerde herstel kan de geldboete grotendeels met uitstel worden verleend..

22. De tweede beklaagde heeft gehandeld uit winstbejag. Hij is aannemer en draagt als professioneel een grote verantwoordelijkheid inzake de naleving van de ruimtelijke ordeningswetgeving Een geldboete deels met uitstel moet hem ertoe aanzetten die verantwoordelijkheid te nemen.

Nopens de herstellvordering

Bij brief van 7 augustus 2002 vordert de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert :

- de afbraak van de caravans, paardenstallen, stalletjes, garages en kippenhok, afbraak van alle constructies behalve het veerhuisje;
- de verwijdering van alle fundamenten en vloerplaat;
- de verwijdering van alle afbraakmaterialen van het terrein.

Tevens wordt de verbeurte van een dwangsom van 125 euro gevorderd per dag van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Gelet op het inmiddels uitgevoerd herstel, is de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zonder voorwerp.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

- art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
- art. 162, 182, 184, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering ;
- art. 2, 3, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald;
- art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
- art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
- art. 8 en 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1 a), A 1 b), A2 a), A2 b), B 1, B2, C1 en C 2 samen tot een **GELDBOETE van DUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met veertig decimes, aldus gebracht op vijfduizend euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ZEVENTIG DAGEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft **ACHTHONDERD EURO**, gebracht op vierduizend euro of een vervangende gevangenisstraf van **56 dagen van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO**, zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1 b), A2 b), B2, C 2 samen, tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met veertig decimes, aldus gebracht op tienduizend euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft **DUIZEND VIJFHONDERD EURO**, gebracht op zeventuizend vijfhonderd euro of een vervangende gevangenisstraf van **2 maanden**, van de uitgesproken geldboete van **TWEEDUIZEND EURO** zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagden
verplicht zijn **ELK** een bedrag van **TIEN EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op **VIJFENVIJFTIG EURO**, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagden
solidair tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **92,26 EUR**.

Legt de veroordeelden
eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op **28 JUNI 2005**.

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter, Ondervoorzitter,
- substituut-Procureur des Konings;
- griffier